

Петко Р. Славейков

Народен

С идеали все боравих –
всичко друго смятах грях,
с тях и себе си забравих,
на света свят не видях.

Все за другите залягах,
трябва, казвах, тъй е ред,
свойте работи отлагам –
чуждите все по-напред.

Минах живот любороден,
със неволи бол и бол...
И личи, че съм народен –
гладен, жаден, бос и гол.

1875

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4230>]